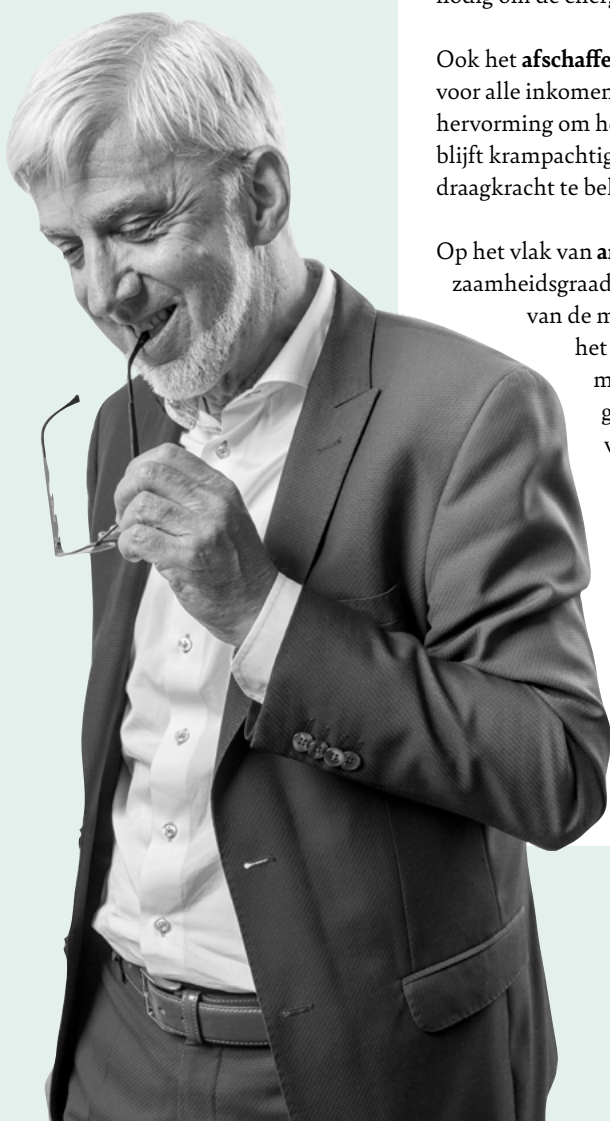

SOCIAAL BELEID VOEREN OF OPKOMEN VOOR DE MIDDENKLASSE

Zowel onze federale als onze gewestregeringen hebben hun begroting voor 2022 opgemaakt en voorgesteld.

De verschillende overheden en politieke partijen, zowel links als rechts, verkopen hun maatregelen als 'goed voor de middenklasse'. Door zich te focussen op de middenklasse werpen ze zich op als voorvechters van een sociaal beleid. Dat klopt natuurlijk niet, want dé middenklasse bestaat niet. Er bestaat wel zoiets als een lage, een kern en een hoge middenklasse. Niet iedereen kan zich een tweede huis permitteren, mijnheer Bouchez. En de fameuze energiecheque zal de lage middenklasse niet helpen, mijnheer Rousseau. Dus van een echt consistent sociaal beleid is niet echt sprake. Het is voor ieder wat wils.

Als vakbond moeten we duidelijk maken aan onze regeringen wat wij verstaan onder sociaal beleid. Ook voor de middenklasse. Want heel wat lage middenklassers hebben moeite om de eindjes aan elkaar te knopen of lopen zelf een groot risico om bij de minste tegenslag in de armoede terecht te komen. En dan hebben we het nog niet over de burgers onder ons die onder de armoedegrens leven!

Als wij het hebben over het **milderen van de energiefactuur voor de lagere inkomens**, dan vinden we de uiteindelijke beslissing van de federale regering om het sociaal tarief te verlengen een goede beslissing. Maar op korte en middellange termijn is wel meer nodig om de energiekosten in bedwang te houden want deze swingen de pan uit.

Ook het **afschaffen van de Bijzondere Bijdrage Sociale Zekerheid** is een goeie zaak voor alle inkomens uit arbeid. Al dringen we vooral aan op de langverwachte fiscale hervorming om het netto-inkomen van de werknemers te verhogen. Deze regering blijft krampachtig aarzelen om de fiscale heilige huisjes aan te pakken en dus naar draagkracht te belasten.

Op het vlak van **arbeidsmarktbeleid** doen deze regeringen zware beloften. De werkzaamheidsgraad moet drastisch naar omhoog. Er wordt sterk ingezet op het verhogen van de mobiliteit, de flexibiliteit (langere dagprestatie, nachtarbeid ...), op het toeleiden van werkzoekenden en langdurig zieken naar de arbeidsmarkt. Maar het re-integratietraject van zieken is tot nu toe niet echt geslaagd, bij ACV vinden we het een slag in het water. Het coachen van langdurig zieken, een voorstel van minister Vandenbroucke, staat nog in de steigers en wordt al meteen aangevuld met meer dwingende maatregelen om deze groep aan het werk te krijgen. Zorgwekkend.

Heel wat van deze voorstellen over arbeidsmarktbeleid gaan nu eerst naar de sociale partners. Een goeie zaak, wat kwatongen ook mogen beweren.

Wij nemen alvast de handschoen op om het sociaal beleid mee vorm te geven!

Jan Coolbrandt is voorzitter van ACV Openbare Diensten

Reacties: jan.coolbrandt@acv-csc.be